

1850-12-24

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

København

Omtalte personer:

Meta Boisen

N. F. S. Grundtvig

Svend Grundtvig

Gitte Høyen

N.L. Høyen

Cathrine Lundbye

J.Th. Lundbye

Titus Schouw

Arkivplacering:

Mappe 3 nr. 29

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard er ikke kommet i julestemning, hun hoster og længes efter hendes mand. Hun skriver at Meta Boisen, er fortvivlet over ikke at kunne være hos sine forældre, og en frøken Bang er blevet gift med en præst, og flyttet til Bedsted, hvor hun kigger efter Lundbyes grav.

TRANSSKRIFTION

[(Det vil sige dag)]

Juleaften 1850

Kjæreste, bedste Ven!

Du vil vel først høre hvordan jeg har det; og naar jeg skal være ærlig er det ikke saa synderligt, Lotte sagde idetmindste for lidt siden, at jeg endnu slet ikke havde faaet mit Eget Ansigt paa. Men bedre er det, Du seer, naar Du kommer hjem; er det nok ganske godt, om ogsaa jeg skulle snakke lidt endnu af det Sprog, Du ikke kunne lide.

Hvad Humøret angaar, saa har det været grumset hele Dagen, men det hjalp svært, at jeg kom til at tale med Dig. Jeg har nemlig villet udrette saa uhyre meget idag og det er sluppet ud til, at jeg har rørt lidt ved mange Ting uden at udrette Noget, saadan gaaer det i Verden.

●2●

Mest fortvivlet gjorde de Ting afl Hansen, som jeg vil tegne af, mig. det bliver som skalt saa de slet ikke kan bruges. Hvis det ikke var saa flout, at jeg næsten bliver rød i Hovedet ved at tænke derpaa, saa bad jeg Dig om at gjøre den færdige for mig. Du kunde ligesaa godt træffe [dørerne] ved Lys, som jeg ved Sang; en, be, be! Indlagte Brev fra Sven kom igaar, jeg havde den frygtligste lyst til at læse det, og ligesomom det kunne hjælpe mig noget, sliggede jeg det op og saae lidt paa det, men jeg kan virkelig ikke læst det. Det er allerede meget daarligt med fru Grundtvig; Boisen er fortvivlet over ikke at have Meta hjemme i Juletiden. Meta er fortvivlet over ikke at kunne komme hjem, og det hele er Fortvivlelse.

Underligt nok ellers hvor Historien fra i Vinter, da fru G. ikke kunde slippe fra Meta, nu omvendt gjentager sig. Oh! gid jeg bare havde Vinger og kunde

●3●

see ud til Eder et Øieblik, men saa fik jeg vel dog ikke Lov af Mange for min Hostes Skyld. Jeg vilde saa gjerne nu lige i dette Øieblik sætte mig ned i [?] ved Siden af Dig og putte mig ind til Dig og tale lidt med Eder Alle.

Julemorgen

De siger alle at det er bedst, jeg lader være at gaae i Kirke, saa maa jeg jo føie Dem, men det er lidt haardt, jeg har det ogsaa meget bedre idag.

Først var jeg ganske fortvivlet, jeg havde endnu ikke rigtig følt at det var Juul, men i Kirken, mente jeg der vilde det komme. Men nu har jeg følt at det var forkert, ogsaa [?] nu man sidder ganske alene, maa Juleglæden dog kunne blive levende. Det er den rigtignok ikke endnu bleven hos mig men jeg haaber paa at den skal komme, jeg er idetmindste meget gladere idag end igaar; Jeg har taget Luthers Prædikener frem naar jeg har skrevet skal jeg til at læse i den.

Vi var da hos Høyens igaar og havde

●4●

det meget rart; og idag kommer Høyens og Dalgases her. Imorgen tænker [jeg] at gaae til Rikke, nu er det ogsaa længe siden at jeg saa [?] kan Du troe.

Jeg hørte i Søndags Noget; som glædede mig meget og især glæder jeg mig til at fortælle det til fru Lundby. Der er en Frøken Bang, som er i Familie med Møllers og Winthers, som er bleven gift med ham, der er bleven Præst i Slesvig og underligt nok netop i Bedsted. Hun havde i et Brev til fru Møller fortalt, at hun paa Kirkegaarden havde fundet maleren Lundbys grav, og hun haabede, skjønt det var et meget bart Sted, dog at faae saa meget Grønt samlet, at hun kunde lægge en Krans paa den, Troer Du ikke ogsaa det vil fornøie fru L. at vide, at der er Een i Nærheden af Graven, der tager sig lidt kjærligt af den. Nu er Papiret bleven fuldt og dog har jeg endnu saa meget at sige Dig men der er da ikke længe til Mandag. Jeg har Hilsen til Dig fra Høyens, Lynges os.v.. Titus er da reist til Nysø.

Din G.

Altsaa forbeholdt givde. De Tomme / ja end til f. ex. ad Biallet, men som
afsl. Hansen, som jeg vil begynde af mig / fik jeg end dog ikke den Lov af Skæne
det skinnes som skedd for. De skal / for min Lofte. Skæne. Jeg vil
ikke bare begynde. Skæne skal ikke / som jeg er og lige. De skal
som jeg fløide, og jeg vil for alle / alle mig end. De skæne end De
ved. I Gensidigt end at hente mig / af sig og gætte mig end det at
jag end jeg sig om at give Dem / og tale det end efter alle.
fordige for mig. De kunde lig / f. ex. Hansen
Hængt til brotte Hansen end det / at. Jeg skal det er end at jeg
som jeg end (Jeg) er, ha, ha. / end mere at gøre. I. De skal for min
Lad. Skæne. End for De om den / jeg ja fine. Dem, men det er det
igennem, jeg fandt den for sig selv / for det, jeg for det og for min
Lofte til at løse det, og ligesom / get ender det. I. De skal for mig
end det end. Skæne mig, end / for forbeholdt, jeg fandt end end
blev. Jeg end og og, som det / the righte felt, at det er end
og end. Det end jeg for mig / men. De skal, men end jeg, det er
ikke det. Det er allert / de det mere forbeholdt, og for sig selv
mange end. Skæne end / om den for. De skal end
mig. Skæne er forbeholdt end / De skal end. De skal end
ikke at for. De skal end / De skal end. De skal end
Meta er forbeholdt end / De skal end. De skal end
Hansen end. De skal end / De skal end. De skal end
er forbeholdt end. De skal end / De skal end. De skal end
allert for. De skal end / De skal end. De skal end
De skal end. De skal end / De skal end. De skal end
Meta, er end. De skal end / De skal end. De skal end
Gf. god jeg bare for alle. De skal end / De skal end. De skal end